

שבת
שלום

בהר

העולם העתיק היה מושתת על שני יסודות - על משטר העבדות ועל פולחן האלים.

פרשת בהר מכריזה מלחמה בעבדות הממארת: "וקראתם דרוור בארץ לכל יושביה" ומסיימת בתביעה נמרצת: "לא תעשו לכם אלילים".

הפולחן האלילי שעבד את האדם ליצריו השפלים ולתאוותיו הבהמיות והקביל לשיעבוד הפיסי שבעבדות הגוף.

מכאן נבע כוחו האדיר של פולחן זה שבעזרת החושים והחושניות שלט בעולם כולו ואף הכה שורשים עמוקים בעם ישראל שהתקיימו מאות שנים לאחר מעמד הר סיני.

(מתוך: 'ממעין האגדה'-א. ארזי)

פרשת השבוע – לאחר התפילה

ימי החול		שבת פרשת בהר	
04:42←04:46	זמן תפילין / טלית	19:12	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	19:20	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45	שחרית א'
08:20	שחרית ג' (בביה"ס)	08:30	שחרית ב'
09:09←09:10	סוף זמן ק"ש	17:40	13:30 מנחה
13:15	מנחה א' (בחד"א)	14:30	מנחה (בני-עקיבא)
19:20	מנחה משניות וערבית	17:10	לימוד "מדור לדור"
19:36←19:32	שקיעה	18:00	שיעור-הרב ארי
20:10	ערבית	20:09	צאת השבת

ד'ן מאה כד'ן פרוטה

"וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל-משפחתו תשבנו." (ויקרא - כ"ה, י').

בשנת היובל מסתיימות כל עסקאות הקרקע שבוצעו במהלך 49 השנים שקדמו לה והן חוזרות לנקודת האפס שהיא הבעלות הראשונית עוד מימי חלוקת הארץ.

יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה. פי יובל הוא קדש תהיה לכם מן-השדה תאכלו את תבואתה. בשנת היובל הזאת תשבנו איש אל-אחזתו. (וי"ג-י"ג).

האדמה ששבתה בשנה הקודמת מכוח שנת השמיטה, ממשיכה את שבייתה גם בשנת היובל, והפעם ממניעים בירוקרטיים. בשנה זו מסיימים לאתר את בעלי הקרקע המקוריים, מסדירים מחדש את הבעלות, מחליפים ידיים וכל איש שב לאחוזתו המקורית.

בעוד שרעיון השמיטה מכוון לצדק סוציאלי למען החלש: **"...לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך. ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל."** (וי"ז-י"ז).

רעיון היובל מבטא את ההכרח שבריסון תאוות הממון מצד החזק כך שלא יפתח רגשי בעלות מוגזמים: **"והארץ לא תמכר לצמתת פי לי הארץ פי גרים ותושבים אתם עמדי. ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ."** (כ"ג-כ"ד)

עד כאן מצטיירת תמונה אידיאלית של "צדק חברתי", כלכלת רווחה וריסון החמדנות על פי אמות מידה נשגבות.

לפתע, חלה נפילה, והתמונה הוורודה 'מתקלקלת' על ידי מקבץ רב של פסוקים המכוונים כנגד אלו שמתכוונים לנצל לרעה את ההזדמנות שנוצרה: **"וכי-תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מינד עמיתך אל תונו איש את אחיו במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך."** (י"ד-ט"ו).

התורה מזהירה את הקונים התמימים: שימו לב היטב לערך הקרקע - הוא נגזר ישירות ממספר השנים שנתרו לבעלות עליה עד ליובל. קראו את האותיות הקטנות והיזהרו מהונאות! בהמשך אף יוצאת באזהרה כנגד הנוכלים ממש: **"ולא תונו איש את עמיתו ויראת מא-להיך פי אני ה' א-להיכם."** (י"ז)

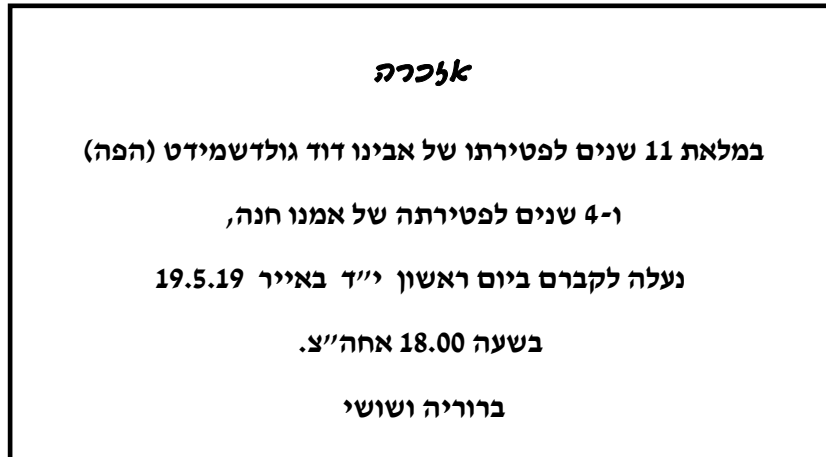
נשאלת השאלה: מדוע התורה בחרה להדגיש דווקא את מסחר הקרקעות במהלך תקופת היובל כדוגמא למעשי הונאה? (ואף חזרה על כך פעמיים). מדוע נבחרה דוגמא נדירה של עסקת נדל"ן גדולה מורכבת, וכי חסרים מקרים שכיחים הרבה יותר הלקוחים מחיי המסחר היום יומי ואליהם הקורא יכול להתחבר בקלות רבה יותר, כגון: **"לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה. מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והיו צדק יהיה לכם."** (י"ט, ל"ה). מדוע שם לא בחרה התורה להדגיש את החומרה שבאיסור ההונאה?

ובכן, התורה מתייחסת לחולשה של כל אחד מאתנו. אנו נוטים לבדוק את ה'החשבונות הקטנים' לפרטי פרטים ולהזניח את הגדולים והמסורבלים.. קל לנו יותר לבדוק את החשבון לאחר הקנייה בסופרמרקט ולהזניח את בדיקת הדו"ח השנתי על הכספים שצברנו במהלך חיינו. קל לנו יותר להתמקח עם סוחר הנעליים או מוכר הפירות בשוק על זוטות, מאשר להתמקח עם סוכן הביטוח או מנהל הבנק על העמלות הנגבות מאתנו לאורך שנים.

דווקא בעסקאות גדולות ומורכבות אנו נוטים להקל ראש ולסמוך על האנשים הימכובדים והרציניים שעומדים מולנו ולא לבדוק אותם בציניותיהם. כשמדובר בכסף גדול, אנו נוטים להקטין עצמנו מול המומחים שעומדים מולנו ולא לרדת לאותיות הקטנות של העסקה.

רבים מהם מודעים לחולשה אנושית זו ומנצלים זאת היטב, ובדיוק אליהם מתכוונת התורה.

יורט קימלמן

הזרה מזכרה!

לקראת ל"ג בעומר, ועם איסופי העצים האינטנסיביים של חבורות חבורות מילדינו, מצאנו לנכון להבהיר:

ועדת חינוך מרכזת את כל המדורות מא'-י"ב:

א'-ג' במסגרת הבתים הכוללים.

ד'-ט' במסגרת בני-עקיבא.

תיכון - במסגרת התיכון.

לכל קבוצה ינתן תקציב לכיבוד ופעילות כמיטב המסורת. ההשגחה בזמן המדורה באחריות ההורים. באי-ד' נוכחות הורית לאורך כל המדורה (3-4 הורים במשמרת), ובבני-עקיבא בנוסף על המדריכים- סיירת הורים מתנדבים שתסייר בין המדורות עד שעת הסיום שתיקבע.

המיקום לכל מדורה ייעשה בתיאום עם אריאל סאסי, אחראי כיבוי אש בסעד.

כל קבוצה שמתארגנת למדורה פרטית- יש לתאם זאת עם אריאל סאסי! מדורות לא מאושרות יכובו. מדורות יאושרו רק עם נוכחות הורית לכל אורך המדורה.

בכל מקרה, חשוב לוודא את כיבוי המוחלט של המדורה ולמחרת את פינוי כל הפסולת. בימים הקרובים יישלחו מכתבים עם פרטים לגבי המדורות.

אפרת פז ואריאל סאסי

ל"ג שמח!

בצקבות אסיפת החברים, בשאלת כניית אתודה ניהולית לתפקידי אפתח בסצד

במהלך אסיפת החברים השבוע, ובדיון על המלצת המזכירות, להאריך את כהונתו של זבולון כיו"ר הקיבוץ, בשנתיים נוספות, שבה ועלתה בפעם המי יודע כמה, דרישה ממספר חברות וחברים, להשקיע כל מאמץ, בבניית עתודה ניהולית לתפקידי מפתח בקיבוץ, כולל הכשרה יזומה של מנהלות ומנהלים מתוכנו, על מנת שלא נעמוד פעם אחר פעם, במצב שהחלופה האפשרית היחידה המוצגת, היא מינוי אנשים חיצוניים, והארכת כהונות חוזרת ונשנית.

אחזור על דברי באסיפה ואומר, שאין ספק שבעולם אידיאלי, על ארגון להכשיר אנשים למילוי תפקידי ניהול, לא רק על מנת למצוא מנהלים ראויים, אלא גם על מנת לייצר לחברי הארגון אופק התפתחותי מקצועי, ואוסף ואומר שאני משוכנע שבתוכנו אנשים בעלי כישורים בסיסיים טובים מאד.

אלא שהחיים אינם פשוטים, ובמעבר בין האידיאלי לפרקטיקה, אנחנו נתקלים במכשולים רבים, פעם אחר פעם, וביתר שאת מאז שינינו את אורחות חיינו, ואת הקשיים הללו אני מבקש להאיר.

- ברור לחלוטין שאנשים מוכשרים לתפקידים מעין אלו, אינם יושבים בטל, וסביר שהם עובדים במקומות כאלו ואחרים, ונמצאים בשלב של קיום בשלותם המקצועית, על כל הכרוך בכך.
 - האם באמת יש לנו יכולת לשכנע חברה, לעזוב את עולמם המקצועי, וזאת על מנת למלא תפקיד בקיבוץ, וגם זה לתקופה קצובה, שלאחריה חזרה למקומם הנוכחי, מאד לא מובטחת?
 - חלק מהתפקידים אצלנו, אינם במשרה מלאה (יו"ר קיבוץ לדוגמא, משרתו היא של שני ימי עבודה בשבוע) ואין ספק שקשה יותר למצוא מועמדים, שיכולים לפצל את משרתם הקיימת, ולעסוק כראוי בשני עיסוקים.
 - לפחות שניים מהתפקידים המרכזיים (יו"ר קיבוץ, ומנהל קהילה, וחלקית גם מרכז המשק) הם תפקידים חברתיים, שהדרך הטובה ביותר ללמוד אותם, היא התערות ממושכת, בעשייה החברתית בקיבוץ, ולא דווקא דרך קורסים כאלה ואחרים, וזה מוסיף קושי.
 - האם אנחנו מוכנים, להציע שכר הוגן וראוי, למי שמוכן לבצע תפקיד עתידי כזה, גם בתקופת ההכשרה? ולהגדיל ממילא את עלויות הניהול בקיבוץ? (אגב גם השכר המלא שאנחנו משלמים לבעלי התפקידים, לא יכול להתחרות עם מה שהשוק בחוץ מציע!)
 - והיה ונמצא מועמד/ת, האם עלינו להציע לבחירה שניים כאלה? ולשמר את " קדושת המכרז והבחירה"?
 - מתי תתקיים הבחירה? האם בשלב שבו אדם הסכים להצעת הקיבוץ? (כשנתיים שלוש לפני המינוי עצמו) או ששמא בשלב הזה, אין בטחון מספיק להתאמה לתפקיד ? ועדיף להמתין עם המחויבות ההדדית?
 - בחירת אדם לתפקיד זמן רב מראש, יכולה שלא להתממש, וזאת בשל משתנים כאלה ואחרים לאחר מכן, וביטול המועמדות על ידי מי שנבחר. (מקרה כזה אירע לנו, לא לפני שנים רבות, ואחרי תהליך מאד סדור)
- עד כאן חלק מהקשיים להיערך נכון להכשרת עתודה ניהולית, והלוואי שיוכח בהמשך שטעיתי! ושניתן לעשות זאת כראוי.

בוקי

צ'טקס הדלקת המשואות שנצרך בקיבוץ הילף יום הצמאות

השנה בחרנו ב"ההתנדבות האישית" כנושא המרכזי לטקס.

להדלקת המשואות, נבחרו כמה מחברי קהילה המתנדבים, כל אחת ואחד מהם על פי תחומו והמטרה אליה הוא נרתם ומשקיע ממרצו ומזמנו.

מדליקי המשואות:

רננה יערי - יוזמת ומארגנת ארוחות חמות למשפחות היולדות, במשך 12 שנה. רננה הדליקה משואה בשם קבוצת המתנדבים המכינים ארוחות חמות ליולדות.

ריבה זהר ומיכל הימן - מטפלות באבלים מרגע קבלת הבשורה ועד לסיום השבעה בתחזוקת הבית ובטיפול באבלים, במסירות ובנאמנות. ריבה ומיכל הדליקו משואה בשם כל העוסקים בעזרה לצרכי האבלים בשעת צערם.

דבורה הרצל וצ'פי רויך - מתמידות בפרוייקט ייצור בובות הבד עבור הילדים המאושפזים ב"סורוקה" ויחד עם חברותיהן הן דואגות להוציא אותן לפועל. דבורה וצ'פי הדליקו משואה בשם צוות החברות שנתמו למען "פרוייקט הבובות".

חגיב חכמון – מתנדב ב"מתמיד" אשר הוא וחבריו הופכים בן לילה, מאזרחים מהשורה לשוטרים פעילים ובכך מספקים לנו הגנה ראויה. חגיב הדליק משואה בשם חברי קהילה המתנדבים לסיורי ה"מתמיד" ומחזקים את ביטחון תושבי המועצה והחקלאים.

שני ברט, יעל וייס ואליעד ארד - ילדי התיכון שמגוייסיים בעתות חירום למען קהילה. הילדים הדליקו משואה בשם נוער צח"י הזוכים להעניק מעצמם למען קהילה ומהווים כוח מילואים חשוב שכבר הוכיח עצמו בזמן אמת.

רותי נוריק - בשם אלו המתנדבים מיוזמתם ובאופן פרטי, תוך התמדה ודבקות במשימה, לרווחתם של תושבי האזור. רותי הדליקה משואה בשם המתנדבים באזורנו המתייצבים לעזרתם של בודדים או משפחות הזקוקים לעזרה.

צביקה פורגס – חבר בוועדת חינוך ונציג ה"משפחות המאמצות" אשר ביתן מהווה 'נקודת טעינה' לפינוק, חום, תשומת לב ועצה טובה לאלו המאומצים על ידן. צביקה הדליק משואה בשם כל חברי הוועדות המקדישים מזמנם וממרצם למען הכלל במגוון תחומים ובשם המשפחות המאמצות אשר פותחות את ביתן לאחרים ברוחב לב ובמאור פנים.

ואצנת תרבות

למי תודה, למי ברכה..

לאחר שנגענו מעומס האירועים בין זיכרון לעצמאות, זה הזמן להגיד תודה לאנשים שעמלו ועבדו מאחורי הקלעים של אירועים אלה.

טקס יום הזיכרון הוקדש השנה לזכרם של הדר גולדין ז"ל ואורון שאול ז"ל וכן ציינו בו 50 שנה לנפילתו של אריק רון ז"ל. תודה לרותם קום (וייס) על הכנת והפקת הטקס המרשים והמרגש. תודה למקריאים, לזמרות, לרועי על הכנת השירים ולכל מי שלקח חלק בהכנת טקס יום הזיכרון.

ערב שירי לוחמים שהתקיים השנה במועדון (במתכונת מצומצמת יותר) אורגן ע"י עידן ותמר גיימס, גיא גולן, צור גולן ובהשתתפותם של זמרים וזמרות מסעד. בערב הוקראו קטעי זכרון על בני סעד שנבחרו ע"י המשפחות שבחרו גם שיר זיכרון לבן משפחתם. הערב היה מאחד ומרגש.

מפקד יום העצמאות אורגן ע"י מוריה לנדאו וצוות תרבות בנושא "אנשים טובים באמצע הדרך", התנדבות בקהילה ומחוצה לה. תודה לכל מדליקי המשואות (פירוט בדף נפרד) למניפי הדגל משה אלון נציג הגבאים ובנו אבישי, לדביר לוי שהפתיע את כולם בתרועת חוצצרה בהנפת הדגל (יש לך שנה להתאמן ולצרף אלייך גם מתופף...) תודה למנחים "האחים" כרמל הלפרין והדר סוברי, ליורם קימלמן על כתיבת ההנחיה. תודה ליעל וייס ואחינעם שלומי ולכל הילדים המקסימים על הריקוד "להתנדב מכל הלב". תודה לרוני אש ולשבט דורות על הדגלנות המרשימה, לאלי קראוס על שירת התקווה בטקס זה ובטקס יום הזיכרון, תודה לדני יום טוב שיש לו כבר "חזקה" על העמדת ופירוק המשואות.

הסעודה החגיגית בליל העצמאות אורגנה ע"י מיכל אפרתי, רננה יערי, מתוקה לייכטר, עינב גולן ומיכל ביליה. לקחו בה חלק 315 משתתפים. הסעודה לוותה במשחק בינגו ושירה בציבור. תודה לקייטרינג, לפלורה שעזרה רבות, למלצרים החביבים ולבנות היקרות שארגנו את הסעודה.

בבוקר יום העצמאות שיחקו ילדים נוער ומבוגרים במשחקים השווים של חברת "הולה הופ". בשטח המדשאות המוצלות שלנו היה נחמד וכיף והכי חשוב ללא פקקים וצפיפות!

תודה לחיים לנדסמן ולבנו דביר על תיעוד האירועים, למיכל ביליה על עיצוב ההזמנות, ותודה לכל האנשים השותפים בעשייה.

תודה לצוות ההגברה דותן ואליאב על ההגברה והתאורה בכל האירועים בשבועות האחרונים.

תודה מיוחדת וגדולה לכל החברה מהתיכון והחטיבה שעובדים לפני ואחרי בבניה ופירוק האירועים..

ותודה אחרונה לכם על הנוכחות ושיתוף הפעולה.

1. תרבות

למי טוב ליהיה אור (מנהלת מ"א) ולכל משפחתה

להולדת הבן

איחולים לאחות ולנחת - קהילת סעד